

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., a soudců Mgr. Barbory Berkové a Mgr. Michala Rendy ve věci

žalobce: M., IČO X
sídlem Š. 813/21, O.

proti
žalovanému: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 11. 2016, č. j. 53156/16/5000-10470-711175 a č. j. 53160/16/5000-10470-711175, ve věci porušení rozpočtové kázně,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A) Vymezení věci

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství (dále jen „žalovaný“), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj – Platební výměr č. 226/2016 ze dne 22. 4. 2016, č. j. 829310/16/3100-31471-804491, kterým byl podle § 139 a §

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

147 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád“), a podle § 44a odst. 3 písm. a), § 44a odst. 4 písm. c), § 44a odst. 6 a § 44a odst. 9 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném do 19. 2. 2015 (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“) vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 338 949,00 Kč (dále jen „platební výměr 1“) a rozhodnutí Finančního úřadu pro Olomoucký kraj – Platební výměr č. 227/2016 ze dne 25. 4. 2016, č. j. 53160/16/50000-10470-711175, kterým byl podle § 139 a § 147 daňového řádu a § 44a odst. 3 písm. d), § 44a odst. 4 písm. c), § 44a odst. 6 a § 44a odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 1 920 709,00 Kč (dále jen „platební výměr 2“).

2. Finanční úřad pro Olomoucký kraj (dále jen „správce daně“) na základě provedené daňové kontroly konstatoval, že žalobce nesplnil zadání projektu „K. M. II“ (dále jen „projekt“). Ve stanoveném termínu nesplnil závazné ukazatele stanovené Rozhodnutím o poskytnutí dotace č. j. 38-12/5-1SPK02-052/12/61200 ze dne 21. 12. 2012, ve znění Dodatku č. 1 č. j. S1/38-12/5-1SPK02-052/12/61200 a Dodatku č. 2 č. j. D2/38-12/5-1SPK02-052/12/61200 (dále jen „rozhodnutí“), a že dosažené výsledky předmětného projektu neodpovídají prostředkům vynaloženým na jeho realizaci. Tímto postupem žalobce dle správce daně porušil podmínku rozhodnutí uvedenou v hlavě I. „Obecná část“ článek II. „Projekt“ odst. 1 písm. a) a dále podmínku rozhodnutí uvedenou v hlavě I. „Obecná část“, článek II. „Projekt“ odst. 1 písm. c). Podrobněji porušení rozpočtové kázně správce daně popsal ve zprávě o daňové kontrole ze dne 7. 4. 2016, č. j. 1713739/15/3100-31471-800399 (dále jen „zpráva o daňové kontrole“).

B) Obsah žaloby

3. Žalobce s rozhodnutími žalovaného nesouhlasí, považuje je za nezákonná, a namítá, že: a) z rozhodnutí žalovaného a platebních výměrů správce daně nevyplývají žádné důvody, které by je měly vést k rozhodnutí, že došlo k porušení rozpočtové kázně. Rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná vzhledem k absenci náležitého odůvodnění závěrů, které vedly ke stanovení a v rámci správního přezkumu k následnému potvrzení sankce, tedy výše odvodů za porušení rozpočtové kázně. Žalobce rovněž uvádí, že zjištění jeho údajného pochybení, které mělo spočívat v nedostatečné realizaci projektu, nebylo ze strany žalovaného řádně podloženo a odůvodněno, přičemž žalovaný se nevypořádal dostatečně s námitkami žalobce uvedenými v odvolání proti platebním výměrům. Žalobce nesouhlasí s tím, že pochybil, a naopak trvá na tom, že dodržel podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace a neporušil své povinnosti a řádně realizoval projekt, a proto mu neměl být uložen odvod za porušení rozpočtové kázně. Rozhodnutí žalovaného a platební výměry jsou v rozporu s právním předpisem, jelikož mimo jiné nesplňují základní náležitost správního rozhodnutí, kterou je náležité odůvodnění a poukazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, sp. zn. 7 Afs 212/2006, dle něhož v rozhodnutí musí být uvedeno, z čeho konkrétně správní orgán vycházel, z jakých důkazů, jak tyto důkazy hodnotil a proč nevyhověl argumentům žalobce;

b) jedinými relevantními podklady pro rozhodnutí o porušení rozpočtové kázně byly odborné posudky hodnotitelů. Hodnocení výstupů realizovaného projektu neproběhlo objektivním způsobem a předložené závěrečné zprávy nebyly řádně zhodnoceny a především nebyly zhodnoceny odborníkem se znalostí příslušného oboru. Jeden z hodnotitelů se zabývá mj. oblastí jaderné chemie a druhý z hodnotitelů je soudním

znalcem v oborech čistota ovzduší, ochrana přírody a vodní hospodářství. Žalobce se věnuje oboru medicínální chemie a chemické biologie, což je obor zcela specifický a jeho souvislost s oblastí ekologie je nulová. Na základě neodborně zpracovaných posudků není dle názoru žalobce možné rozhodnout o nedodržení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace. Dále žalobce v žalobě příkladmo poukazuje na projekt Internacionalizace klastru, jeho cíle a následné hodnocení, z čehož dovozuje zcela zřejmou a viditelnou neobjektivitu posuzování výsledků realizace projektu;

c) v rámci celého daňového řízení nebylo zohledněno legitimní očekávání žalobce a základní principy ujištění ze strany orgánu veřejné správy. Žalobce argumentuje tím, že Operační program Podnikání pro inovace, tj. naprosto stejný operační program jako v žalované věci, i další projekt reg. č. 5.1 SPK 01/010 K. M. prošel úspěšným hodnocením, opakovanými kontrolami poskytovatele dotace bez jakéhokoli negativního kontrolního zjištění. V případě žalované věci bylo konstatováno, že prostředky vynaložené na realizaci neodpovídají dosaženým výsledkům a výstupům projektu, přičemž rozdíl v úrovni čerpání dotace je v řádu jedné desítky procent. Takový postup je v rozporu s principem legitimního očekávání, dle kterého na základě předchozí zkušenosti dospěje fyzická nebo právnická osoba k závěru, že jí svědčí určité subjektivní právo, má právo na to, aby její očekávání bylo naplněno. Dále žalovaný svým postupem porušil zásadu dobré víry a šetření práv nabytých v dobré víře, jakož i oprávněných zájmů osob. Žalovaný v konečném důsledku žalobci uložením nezákonné sankce upřel dotaci, na kterou má žalobce podle rozhodnutí nárok, a tím zasáhl do práv žalobce, neboť jej finančně poškodil a zkrátil jej na jeho majetkových právech zaručených mu čl. 11 Listiny základních práv a svobod.

C) Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný k žalobě uvedl, že žalobou napadená rozhodnutí netrpí žádnou nezákonností a navrhl její zamítnutí. K námitkám žalobce uvedl, že uvádí stejné důvody jako v odvolání a ve vyjádření ke kontrolním zjištěním a těmito námitkami žalobce se žalovaný podrobně zabýval již v rámci odůvodnění napadených rozhodnutí. K námitce žalobce, že odborné posudky jsou nesprávné a neodborné, žalovaný uvádí, že posudek zpracovaný odborníkem je v dané oblasti poměrně často používaným důkazním prostředkem jak před státními orgány, tak před soudy. Posudky externích hodnotitelů si správce daně vyžádal přímo od poskytovatele dotace, a to výzvou ze dne 14. 12. 2015. K žalobcem namítané nedostatečnosti odůvodnění žalovaný uvádí, že výčet skutečností, které byly předmětem daňové kontroly je uveden v protokolu o zahájení daňové kontroly ze dne 23. 10. 2015, č. j. 1687908/15/3100-31471-800399. Dále žalovaný odkazuje na zprávu o daňové kontrole, konkrétně na její stranu 3 – 5, kde je poměrně jasně uvedeno, v čem poskytovatel dotace i správce daně spatřují porušení rozpočtové kázně. Konkrétní porušení podmínek dotace je pak uvedeno na str. 5 zprávy o daňové kontrole. Zároveň je zde uvedeno, že žalobce neobdržel závěrečnou platbu dotace ve výši 7 401 312,00 Kč z důvodu, že nesplnil závazný ukazatel, přičemž k porušení rozpočtové kázně postačí již nesplnění jednoho z ukazatelů. K neproplacení části dotace je poskytovatel oprávněn v souladu s § 14e zákona o rozpočtových pravidlech a tento postup poskytovatele byl zcela v souladu s výše uvedeným ustanovením. Porušení předpisu, rozhodnutí, případně dohody o poskytnutí prostředků nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty, v souvislosti s poskytnutím dotace, je porušením rozpočtové kázně. Žalovaný odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012 –

38 ze kterého jednoznačně vyplývá, že za dodržení podmínek dotace odpovídá její příjemce. Vzhledem k tomu, že ke stanovení odvodu (daně) došlo výlučně na základě výsledku daňové kontroly, zpráva o daňové kontrole se považuje za odůvodnění platebních výměrů, jak vyplývá z ustanovení § 147 odst. 4 daňového řádu. Co se týče údajně nedostatečně odůvodněného rozhodnutí o odvolání, k tomu žalovaný uvádí, že se jednalo zejména o námitky již vypořádané v rámci zprávy o daňové kontrole, proto žalovaný na tuto zprávu odkázal a zároveň se vyjádřil k námitkám ostatním. Takový postup je zcela v souladu s daňovým řádem a judikaturou a žalovaný v této souvislosti odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 17. 6. 2015, č. j. 52 Af 43/2014 – 274, který se k tématu povinnosti vyjádřit se ke každé námitce vyjádřil s odkazem na aktuální judikaturu. Žalovaný dále uvedl, že oznámení o porušení rozpočtové kázně doručil správci daně sám poskytovatel předmětné dotace, který informace vedoucí k podezření na porušení rozpočtové kázně obdržel od zprostředkující agentury Czechinvest. V tomto oznámení odkazoval na posudky externích hodnotitelů, které jsou součástí spisového materiálu a kterými se správce daně zabýval. Na základě zásady volného hodnocení důkazů dospěl správce daně k závěru, že žalobce nesplnil zadání projektu, dále ve stanoveném termínu nesplnil závazné ukazatele stanovené rozhodnutím a dosažené výsledky předmětného projektu neodpovídají prostředkům vynaloženým na jeho realizaci. Posudky obou externích hodnotitelů správce daně hodnotil jako důkaz, zatímco žalobce nepředložil žádný relevantní důkaz, kterým by tvrzení uvedená v posudcích mohl vyvrátit. Pokud sám poskytovatel dotace považuje projekt za nesprávně realizovaný a podezření se během daňové kontroly potvrdí, pak je správce daně povinen uložit odvod za porušení rozpočtové kázně. Námitku porušení principu legitimního očekávání považuje žalovaný taktéž za nedůvodnou. Poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 8. 11. 2011, sp. zn. Pl ÚS 33/11, kde bylo dovozeno, že nelze bez dalšího považovat za svévolný postup správce daně, který zahájil daňovou kontrolu, aniž by měl důvodné podezření, že daňový subjekt neplní své povinnosti. V případě žalobce prováděl žalovaný daňovou kontrolu poprvé. Není tedy zřejmé, z čeho žalobce dovozuje, že správce daně, resp. žalovaný měli nějaký vliv na postup poskytovatele, ani že realizace první poskytnuté dotace byla v pořádku.

D) Relevantní skutečnosti vyplývající ze správního spisu

5. Žalobci byly na základě žádosti o poskytnutí dotace ze dne 29. 6. 2012 (dále jen „žádost“) poskytnuty Českou republikou – Ministerstvem průmyslu a obchodu prostřednictvím rozhodnutí peněžní prostředky ve výši 18 744 000,00 Kč na úhradu maximálně 60,00 % způsobilých výdajů. Z této částky tvoří 15 %, tj. 2 811 600,00 Kč prostředky ze státního rozpočtu a 85 % prostředků, tj. 15 932 400,00 Kč prostředky ze strukturálních fondů EU. Nedílnou součástí rozhodnutí jsou Podmínky poskytnutí dotace (dále jen „podmínky“). Správce daně zahájil dne 23. 10. 2015 u žalobce protokolem o zahájení daňové kontroly ze dne 23. 10. 2015, č. j. 1687908/15/3100-31471-800399 daňovou kontrolu ve věci zjištění skutečností rozhodných pro stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně dle zákona o rozpočtových pravidlech. Podnět k zahájení daňové kontroly byl dán ze strany Ministerstva průmyslu a obchodu na základě podnětu ze dne 1. 10. 2015, č. j. MPO 47156/15/61300. Dne 14. 12. 2015 vydal správce daně výzvu k poskytnutí informací č. j. 1856176/15/3100-31471-800399, která mimo jiné obsahovala poskytnutí dvou originálních posudků externích hodnotitelů. Žalobce byl dne 8. 2. 2016 seznámen s výsledkem kontrolního zjištění a dne 22. 2. 2016 bylo u správce daně zaevidováno vyjádření žalobce. Správce daně se k žalobcovým tvrzením a výhradám vyjádřil ve zprávě o daňové kontrole,

konkrétně na str. 6 – 7. Daňová kontrola byla ukončena projednáním zprávy o daňové kontrole a podpisem protokolu č. j. 614756/16/3100-31471-800399 ze dne 7. 4. 2016. Správce daně konstatoval, že žalobce nesplnil zadání projektu, ve stanoveném termínu nesplnil závazné ukazatele stanovené rozhodnutím, a že dosažené výsledky předmětného projektu neodpovídají prostředkům vynaloženým na jeho realizaci. Žalobce porušil podmínku rozhodnutí uvedenou v hlavě I. „Obecná část“ článek II. „Projekt“ odst. 1 písm. a) a dále podmínku rozhodnutí uvedenou v téže hlavě, článku a odst. písm. c). Dne 22. 4. 2016 vydal správce daně platební výměr 1 a dne 25. 4. 2016 vydal správce daně platební výměr 2. Proti rozhodnutím žalobce podal odvolání, která správce daně zaevidoval dne 24. 5. 2016. Žalovaný obě odvolání zamítl, a to rozhodnutími ze dne 25. 11. 2016, č. j. 53156/16/5000-10470-711175 a 53160/16/5000-10470-711175. Žalovaný ve svých rozhodnutích uvedl, že rozhodující skutečností, na jejímž základě bylo konstatováno nesplnění cílů dílčího projektu, bylo pořízení pouze části plánovaného vybavení, konkrétně lednice a počítačové vybavení, kdy z původního rozpočtu na stroje a zařízení ve výši 2 500 000,00 Kč bylo čerpáno jen 30 200,00 Kč. Tato skutečnost plynula z posudku č. 1, zatímco v posudku č. 2 byla uvedena informace, že pořízené vybavení pro rozvoj laboratoře bylo nedostačující. K posudkům žalovaný uvedl, že oběma hodnotitelům byly včas poskytnuty veškeré potřebné informace a předány potřebné materiály a doklady. Žalovaný uvedl, že v případě dílčího projektu s názvem „Propagace a provoz k. M.“ bylo nepředložení prezenčních listin pouze dílčím faktorem celkového nepříznivého hodnocení. Dle posudku č. 2, který absenci prezenčních listin neřešil, nelze dílčí projekt považovat za splněný dle zadání, jelikož jeho skutečná realizace neodpovídala plánům uvedeným ve Studii proveditelnosti. Stejně tak byl hodnocen i další projekt s názvem „I. k.“. Celkové hodnocení je dle obou posudků zcela negativní vzhledem ke skutečnostech, které jsou v posudcích uvedeny. K projektu s názvem „Překlad a lokalizace odborné literatury“ žalovaný uvedl, že v posudku č. 1 bylo skutečně chybně uvedeno, že překladová databáze nebyla nikdy zřízena. Překladová databáze byla žalobcem v rámci daňové kontroly doložena ve formě souboru Excel, avšak převážná část databáze byla vytvořena v rámci předchozího projektu „K. M.“ a na základě současného projektu bylo pouze doplněna. Shrnu, že z obou posudků vyplývá, že celkový projekt dle zadání splněn nebyl, popřípadě byl splněn pouze částečně, což je uvedeno ve zprávě o daňové kontrole, a že prostředky vynaložené na realizaci projektu neodpovídají dosaženým výsledkům a výstupům celého projektu. Žalovaný dále uvedl, že drobné nepřesnosti, které obsahoval posudek č. 1, nemá za následek jeho neodbornost. Vzhledem ke specifickému účelu poskytnutí dotace, kterým byl biochemický a medicínský výzkum, vycházel správce daně a potažmo žalovaný při hodnocení výsledků řešení projektu z posudků externích hodnotitelů, schopných tyto skutečnosti po odborné stránce posoudit. Žalovaný oba hodnotitele považuje za odborně způsobilé k vypracování hodnocení výsledků řešení dotovaného projektu. Žalovaný se následně opakovaně vyjádřil k jednotlivým dílčím projektům, jež žalobce podrobně rozebíral ve svém odvolání.

E) Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ustanovení § 75 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve smyslu ustanovení § 51 s. ř. s. rozhodoval bez nařízení jednání, neboť oba účastníci s tímto postupem souhlasili.

7. K žalobní námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů (žalobní bod a) krajský soud konstatuje, že tato námitka žalobce je zcela nekonkrétní. Při toliko obecné námitce žalobce, že rozhodnutí chybí náležité odůvodnění, že zjištění žalovaného nebylo řádně podloženo (k tomu blíže viz odstavec 11 rozsudku) a že se žalovaný dostatečně nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce, krajský soud uvádí, že žalobce netvrdí, v čem konkrétně nedostatečné vypořádání svých odvolacích námitek spatřuje či v čem spatřuje nedostatečnost odůvodnění rozhodnutí. Takto formulovaná žalobní námitka je příliš obecná, proto ji soud nemohl vypořádat jinak než obecně. K tomu krajský soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, publ. pod č. 2162/2011 Sb. NSS, v němž Nejvyšší správní soud uvedl, že „*čím je žalobní bod nebo stížní námitka obecnější, tím obecněji jej může soud posuzovat. Není na místě, aby soud za stěžovatele jakkoliv domýšlel další argumenty nebo vybíral z reality skutečnosti, které žalobu či kasační stížnost podporují.*“
8. Krajský soud uvádí, že náležitosti rozhodnutí jsou vymezeny v ustanovení § 102 daňového řádu a dle odst. 2 tohoto ustanovení je jí i odůvodnění, v němž musí být uvedeny důvody výroku rozhodnutí a informace o tom, jak se správce daně vypořádal s návrhy a námitkami uplatněnými příjemcem rozhodnutí. Nepřezkoumatelné je takové rozhodnutí, ze kterého není zřejmé, zda a jak se správní orgán v rozhodnutí vypořádal se všemi okolnostmi, které uplatnil účastník řízení, a pokud neuvedl srozumitelným způsobem, jaké skutečnosti vzal při svém rozhodování za prokázané a kterým naopak nepřisvědčil, jakými úvahami byl ve svém rozhodování veden, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a které důvody jej vedly k vyslovení závěrů obsažených ve výsledném rozhodnutí. Co se týče odůvodnění platebních výměrů, tyto správce daně v souladu s ustanovením § 147 odst. 4 daňového řádu odůvodňuje odkazem na zprávu o daňové kontrole, neboť podle tohoto ustanovení se při stanovení daně výlučně na základě výsledků daňové kontroly považuje za odůvodnění zpráva o daňové kontrole. Ve zprávě o daňové kontrole, která byla se žalobcem projednána dne 7. 4. 2016, je obsaženo podrobné shrnutí obou posudků externích hodnotitelů, s uvedením konkrétních zjištění nedostatků jednotlivých dílčích projektů žalobce. Žalovaný následně k žalobcem podanému odvolání přezkoumal rozhodnutí správce daně v souladu s ustanovením § 114 odst. 2 věty první daňového řádu, dle něhož odvolací orgán přezkoumává odvoláním napadené rozhodnutí vždy v rozsahu požadovaném v odvolání. Žalovaný odvolací námitky žalobce vypořádal na str. 3-8 žalobou napadeného rozhodnutí a znovu konkrétně uvedl pochybení, která jsou žalobci vytýkána. Bez konkrétních tvrzení žalobce, v čem spatřuje nedostatečnost vypořádání odvolacích námitek, krajský soud tuto žalobní námitku s ohledem na výše citovanou judikaturu nemůže blíže posoudit.
9. Pokud žalobce v žalobě deklaruje svůj nesouhlas se závěry žalovaného, tento závěr nijak konkrétně nerozporuje a tato svá tvrzení nijak nedokládá. Pouhý tvrzený nesouhlas se závěry žalovaného není sto prokázat jejich nesprávnost.
10. Žalobní bod a) krajský soud tak neshledal důvodným.
11. Žalobce dále tvrdil, že zjištěná pochybení nebyla ze strany žalovaného řádně podložena a dále uvedl, že jedinými relevantními podklady pro rozhodnutí byly odborné posudky (žalobní bod b). Správce daně vytkl žalobci nesplnění zadání projektu s tím, že dosažené výsledky projektu neodpovídají prostředkům vynaloženým žalobcem na realizaci projektu, bylo shledáno, že žalobce nesplnil závazné ukazatele stanovené rozhodnutím o poskytnutí dotace. Jak bylo uvedeno výše, správce daně svá rozhodnutí podložil odbornými posudky

externích hodnotitelů Doc. Ing. S. S., CSc., a Ing. J. K., CSc. Podle ustanovení § 93 odst. 1 daňového řádu jako důkazních prostředků lze užít všech podkladů, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to i těch, které byly získány před zahájením řízení. Jde zejména o tvrzení daňového subjektu, listiny, znalecké posudky, svědecké výpovědi a ohledání věci. Tyto posudky byly opatřeny správcem daně prostřednictvím poskytovatele dotace Ministerstva průmyslu a obchodu, který zadal jejich zpracování. Krajský soud považuje postup správce daně, který zjišťoval zhodnocení splnění závazných ukazatelů žalobcem externími hodnotiteli prostřednictvím odborných vyjádření, za logický, v souladu s ustanovením § 93 odst. 1 daňového řádu. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 12. 2016, č. j. 2 As 193/2016 – 26 uvedl, že *„je stále třeba požadovat, aby vývody takových vyjádření zásadně nepostrádaly, alespoň v hrubých obrysech, relevantní zdůvodnění, pakliže mají být způsobilými podklady pro přijetí závěrů o skutkovém stavu věci“*. Obě odborná vyjádření externích hodnotitelů jsou součástí správního spisu, obsahují podrobná hodnocení cílů řešení projektu, která hodnotitelé zpracovali na základě závěrečných zpráv žalobce, a obsahují zcela konkrétní závěr o nesouhlasu se závěrečnou zprávou. Odborná vyjádření tak byla způsobilým podkladem pro přijetí závěrů o skutkovém stavu věci. Krajský soud tedy nesouhlasí s námitkou žalobce, že zjištěná pochybení nebyla řádně podložena, když tato námitka je vyvrácena obsahem správního spisu.

12. K žalobcem namítané neodbornosti externích hodnotitelů krajský soud konstatuje, že shodnou námitku uplatnil žalobce již v odvolání. Žalovaný ve svém rozhodnutí k osobám hodnotitelů uvedl, že hodnotitel doc. Ing. S. S., CSc. (dále jen „hodnotitel 1“) působí na Katedře organické chemie Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze, je vedoucím nebo členem výzkumných skupin (Ekochemie organických sloučenin, fyto remediací, značené sloučeniny, radiofarmaka; Sekce jaderné chemie) a členem výboru odborné skupiny jaderné chemie České chemické společnosti. Druhý hodnotitel Ing. J. K., CSc. (dále jen „hodnotitel 2“), je osobou samostatně výdělečně činnou (Ostatní profesní, vědecké a technické činnosti jinde neuvedené, technické zkoušky a analýzy aj.) a je soudním znalcem v oborech čistota ovzduší, ochrana přírody a krajiny a vodní hospodářství. Žalovaný dále uzavřel, že považuje oba hodnotitele za odborně způsobilé k vypracování hodnocení výsledků řešení dotovaného projektu.
13. Z uvedeného je zřejmé, že žalobce v žalobě uvedl tu oblast (jaderná chemie), v níž hodnotitel 1 působí, která nijak nesouvisí s činností žalobce, když naopak z uvedeného rozhodnutí žalovaného jednoznačně vyplývá, že hodnotitel 1 působí na Katedře organické chemie PřF UK v Praze je vedoucím či členem výzkumných skupin, které se zabývají oblastmi obdobnými jako je oblast, v níž působí žalobce (medicinální chemie a chemická biologie). Námitka neodbornosti hodnotitele 1 je soudem shledána nedůvodnou.
14. Nadto ze žádosti žalobce o dotaci vyplývá, že cílem projektu žalobce je podpora dalšího kvalitativního rozvoje aktivit klastru žalobce prostřednictvím realizace společných dílčích projektů a výrazným způsobem zvýšení jeho aktivit především v oblastech a) společný výzkum průmyslově využitelných aplikací, b) rozvoj analytické laboratoře sloužící jak členům klastru, tak dalším subjektům a za c) zapojení do mezinárodních klustrových aktivit. Dále žalobce v popisu projektu uvedl, že větší část projektů směřuje k dalšímu rozvoji a využití nových příležitostí.

15. Podle názoru krajského soudu z uvedeného jednoznačně vyplývá, že předmětem projektu nebyl speciální výzkum v určitém oboru, ale podpora rozvoje aktivit klastru, ať už materiální (např. dílčí projekty infrastruktury laboratoří, či překlad a lokalizace odborné literatury) nebo spočívající v propagaci a internacionalizaci klastru a úkolem odborných hodnotitelů bylo hodnotit, zda byly naplněny cíle takového projektu. Za této situace krajský soud konstatuje, že hodnotitel 2, jako soudní znalec v přírodovědných oborech a osoba se zkušeností s výzkumem (titl. CSc.), byl rovněž odborně způsobilý k hodnocení naplnění cíle projektu žalobce.
16. Pokud žalobce v žalobě příkladmo poukazoval na konkrétní dílčí projekt „Internationalizace klastru“, přičemž citoval cíle ze Studie proveditelnosti a bez dalšího uzavřel, že při porovnání těchto cílů s výsledky prezentovanými žalobcem ve zprávě o realizaci projektu, ... *je nasnadě, že cíle projektu byly naplněny dostatečnou měrou a důvody negativního hodnocení nejsou vůbec zřejmé...*, k tomuto soud uvádí, že takový závěr je nepřezkoumatelný. Oba hodnotitelé navíc při hodnocení závěrečné zprávy týkající se tohoto dílčího projektu vytýkají, že analytická zpráva je povšechná a opisuje studii proveditelnosti, a zejména že není podrobněji doložena účast klastru na zahraničních aktivitách, předložené zprávy o účasti jsou formalistické a nevypovídající nic pro členy klastru. Projektu jsou tedy vytýkány konkrétní nedostatky, které žalobce v žalobě nijak nevyvrací.
17. Jelikož se obě odborná hodnocení v podstatných rysech shodují a vytýkají jednání žalobce při realizaci jednotlivých dílčích projektů obdobná pochybení a nedostatky, správce daně oprávněně dospěl na základě těchto hodnocení k závěru o porušení rozpočtové kázně dle § 44 a 44a zákona o rozpočtových pravidlech žalobcem.
18. Krajský soud tak neshledal správným názor žalobce o neodbornosti hodnotitelů a o nepoužitelnosti jimi zpracovaných hodnocení. Žalobní bod b) je nedůvodný.
19. K žalobní námitce c) krajský soud konstatuje, že zásada legitimního očekávání je upravena v ustanovení § 8 odst. 2 daňového řádu a na jejím základě má postupovat správce daně tak, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 20. 11. 2014, č. j. 9 As 57/2014 – 41 k zásadě legitimního očekávání uvedl, že její uplatnění „*neznamená nárok na stejné či obdobné zacházení s účastníkem jako v jeho kdykoliv jiných, předcházejících případech, bez přihlídnutí ke skutkovým okolnostem*“.
20. Žalobce v žalobě konkrétně netvrdil a už vůbec neprokázal, že by realizace projektů, na něž poukazuje, probíhala v obou případech za shodných či podobných skutkových okolností. Jak vyplývá z výše uvedeného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, při posuzování porušení zásady legitimního očekávání je vždy třeba přihlížet ke skutkovým okolnostem případu. Navíc skutečnost, že Operační program Podnikání a inovace a projekt reg. č. 5.1 SPK 01/010 prošel úspěšným hodnocením bez jakéhokoli negativního zjištění, ještě bez dalšího neznamená, že v nyní posuzovaném projektu se žalobce nemohl dopustit při jeho realizaci pochybení. Žalobce konkrétně netvrdil, že by např. v rámci prvního projektu postupoval způsobem, který byl shledán souladným, a následně v rámci druhého projektu byl za stejný postup postižen, tj. že nyní vytýkané pochybení nebylo při předchozím posuzování projektu pochybením shledáno. Zásada legitimního očekávání nadto dle výše uvedeného ustanovení směřuje k předvídatelnosti rozhodování správce daně a v žalobcem namítaném předchozím případě správce daně vůbec nerozhodoval.

21. Pro úplnost krajský soud uvádí, že rovněž tvrzení žalobce o porušení zásady dobré víry a šetření práv nabytých v dobré víře, jakož i oprávněných zájmů osob a tvrzení o uložení nezákonné sankce, v jejímž důsledku došlo dle žalobce k upření dotace a tím k zásahu do majetkových práv žalobce, jsou ryze obecná a žalobce netvrdí, v čem konkrétně by porušení zásady dobré víry mělo spočívat. S ohledem na výše uvedené závěry o důvodnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně tak neobstojí ani obecné tvrzení žalobce o zásahu do jeho majetkových práv. Krajský soud znovu poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78, citovaný v odstavci 7 rozsudku, a doplňuje, že se těmito námitkami pro jejich přílišnou obecnost nemohl blíže zabývat.
22. Vzhledem k obecnosti úvahy žalobce ohledně jeho legitimního očekávání a neprokázání shodných skutkových okolností případů a vzhledem k toliko obecným tvrzením ohledně porušení zásady dobré víry a šetření práv v ní nabytých, jakož i nezákonnosti sankce, krajský soud uzavírá, že ani žalobní bod c) není důvodný.

F) Závěr a náklady řízení

23. Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. žalobu jako nedůvodnou zamítl.
24. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., když plně procesně úspěšnému žalovanému nevznikly podle obsahu spisu v tomto soudním řízení žádné náklady přesahující obvyklou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 19. června 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu